

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobkyně T. T. L.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, v České republice bytem L. 25/10, F. L., *zastoupené Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem, se sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4*, proti **žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.3.2014, čj. MV-50858-4/SO-2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2014, čj. MV-50858-4/SO-2012 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 11.650 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Štěpána Svátka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2014, čj. MV-50858-4/SO-2012 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „správní orgán I. stupně“*), ze dne 3.4.2012, čj. OAM-17249-15/MC-2010 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž bylo podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.,

o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „ZPC“ nebo „zákon o pobytu cizinců“*) zrušeno povolení žalobkyně k trvalému pobytu na území České republiky. Žalobkyně dále navrhovala zrušení i prvostupňového rozhodnutí a přiznání jí práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Žalobkyně označila napadené rozhodnutí za nezákonné a toto své tvrzení v žalobě odůvodnila dvěma žalobními body.

První žalobní bod

3. V rámci prvního žalobního bodu žalobkyně namítala porušení § 3 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*). Žalobkyně zopakovala pět námitek uplatněných v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí s tím, že je žalovaný, kromě třetí námítky týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu, uznal. Ke zjištění skutkového stavu žalovaný uvedl, že „*už ze samotné délky pobytu odvolatelky na území před uzavřením sňatku a především z rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 1.3.2010, čj. 20 C 614/2009-16, který je dle ustanovení § 53 odst. 3 správního řádu veřejnou listinou, lze usuzovat na to, že manželství odvolatelky bylo uzavřeno účelově. Odvolatelka sama před soudem uvedla, že manželství bylo pouze formální a s manželem nikdy nežila. Závěru o účelovosti manželství přisvědčuje i skutečnost, že dítě narozené za trvání manželství bylo svěřeno do péče výhradně matce, resp. odvolatelce a bývalému manželovi nebylo stanovena žádná vyživovací povinnost a dále také skutečnost, že oba manželé, již před rozvodem žili s jinými partnery. Nakonec ani odvolatelka sama v průběhu řízení ani v odvolání nezpochybnila účelovost uzavření manželství, pouze napadla procesní postup Ministerstva vnitra, který považovala za nezákonný. Vzhledem k výše uvedenému má Komise za to, že Ministerstvo vnitra řádně zjistilo skutkový stav věci, pokud jde o účelovost uzavření manželství odvolatelky. Námitka odvolatelky není důvodná*“. Dle žalobkyně je nutno takový závěr žalovaného odmítnout. Za této situace bylo povinností žalovaného v souladu s § 89 odst. 2 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu prvostupňové rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

4. Žalobkyně uváděla, že již ve správním řízení namítala, že je správní orgán povinen zjistit stav věci, o něm nejsou důvodné pochybnosti. Žalobkyně měla být místo následného vyrozumění o výsledku svědka předvolána jako účastnice řízení a dle § 18 správního řádu se měla do protokolu vyjádřit a být tak konfrontována s tvrzením jejího bývalého manžela, aby bylo zjištěno stanovisko obou stran. Tím, že tak správní orgán I. stupně nepostupoval, prakticky zcela rezignoval na zjištění stavu věci bez důvodných pochybností a v řízení postupoval zcela účelově tak, aby trvalý pobyt žalobkyně za každou cenu zrušil.

5. Dle žalobkyně se s touto odvolací námitkou žalovaný nevypořádal. V odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na dle jeho názoru krátkou dobu pobytu žalobkyně na území ČR před uzavřením sňatku, na rozsudek Okresního soudu v Chebu, kterým bylo rozvedeno manželství žalobkyně, a na svědeckou výpověď bývalého manžela žalobkyně. Žalobkyně

uvedla, že objektivně nepopírá, že na základě spisového materiálu existuje určité podezření na účelově uzavřené manželství, avšak správní orgán I. stupně v hrubém rozporu se zásadou procesní rovnosti nedal žalobkyni žádný prostor se k tvrzením uvedeným v citovaném rozsudku a ve správním spise vyjádřit do protokolu podle § 18 správního řádu, aby si ověřil stanovisko žalobkyně a další rozhodné skutečnosti. Správní orgán I. stupně sepsal protokol o svědecké výpovědi bývalého manžela žalobkyně, aniž by žalobkyni o konání tohoto úkonu předem vyrozuměl. Řízení o rozvod manželství je řízením zcela odlišným od řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu a je možné, že při rozvodu zaujali manželé jinou procesní strategii, aby vyhověli zákonným podmínkám. Rovněž poučení účastníků je v takovém řízení zcela odlišné od poučení v řízení správním. Správní orgán I. stupně tak byl v souladu s § 3 odst. 1 správního řádu povinen ověřit skutečnosti z tohoto rozsudku procesně použitelným způsobem, a to jak u bývalého manžela žalobkyně, tak u žalobkyně. U žalobkyně tak neučinil zcela záměrně a v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že „*účastnice nenamítala, že by manželství nebylo uzavřené účelově*“. Důkazní břemeno v řízení zahájeném z moci úřední však nelze přenášet na účastnici řízení (na žalobkyni). Je to naopak správní orgán, který je povinen zjistit stav věci tak, aby o něm ve smyslu § 3 odst. 1 správního řádu nebyly důvodné pochybnosti.

Druhý žalobní bod

6. Správní orgány obou stupňů zkoumaly hrubě nedostatečným způsobem dopad napadených rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně a její rodiny. Žalobkyně zdůraznila, že žije ve společné domácnosti se svým současným manželem, panem V. C. T., nar. ... a nezletilou dcerou H. M., nar. ... Nezletilá dcera je českou státní občankou. Dle žalobkyně jsou tak rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v hrubém nepoměru k jejich dopadům do soukromého a rodinného života žalobkyně a jejího manžela. Vzhledem k důvodům zmíněným v obou rozhodnutích jsou zcela nepřiměřené důvodům pro neprodloužení víza. Pouhý odkaz, že si žalobkyně může požádat o jiné povolení k pobytu, nemůže z pohledu zákona o pobytu cizinců obstát. Žalobkyně poukázala na Úmluvu o právech dítěte sjednanou Valným shromážděním OSN 20.11.1989, která byla do českého právního řádu včleněna na základě Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb.. o sjednání úmluvy o právech dítěte. Citovala článek 9 Úmluvy, kde je uvedeno: „*Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zabezpečí, aby dítě nemohlo být odděleno od svých rodičů proti jejich vůli*“. Namítala, že je citovaný článek Úmluvy napadenými rozhodnutími zcela ignorován a explicitně popírán.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby a s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že jsou žalobní námitky shodné s námitkami odvolacími, ke kterým se v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně vyjádřila.

IV. Replika žalobkyně

8. Žalobkyně konstatovala, že je argumentace žalované totožná s argumentací v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobkyně proto odkázala na odůvodnění žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

9. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

10. Žaloba je důvodná.

Právní hodnocení

11. V rámci prvního žalobního bodu žalobkyně namítala nedostatečně zjištěný skutkový stav, o němž by ve smyslu § 3 odst. 1 správního řádu nebyly důvodné pochybnosti. V té souvislosti namítala, že měla být předvolána k ústnímu jednání a měla jí být dána možnost se v souladu s § 18 správního řádu vyjádřit do protokolu ke skutkovým zjištěním učiněným správními orgány. První žalobní bod je důvodný.

12. Správní orgán I. stupně zahájil dne 26.5.2010 z moci úřední řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu žalobkyně dle § 87l odst. 1 písm. b) ZPC, ve znění účinném do 31.12.2010, a to na základě rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 1.3.2010, čj. 20 C 614/2009-16, kterým bylo rozvedeno manželství žalobkyně a J.M., státního občana České republiky.

13. Podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, účinného v době zahájení správního řízení, tj. ve znění do 31.12.2010: „*Ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství*“. Podle přechodných ustanovení, čl. II. bodu 1. zákona č. 427/2010 Sb., kterým byl s účinností od 1.1.2011 novelizován zákon o pobytu cizinců, „*řízení podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona*“.

14. Výrokem prvostupňového rozhodnutí bylo podle uvedeného ustanovení zákona o pobytu cizinců zrušeno povolení žalobkyně k trvalému pobytu a podle § 50 odst. 1 písm. b) ZPC byl žalobkyni udělen výjezdní příkaz na 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

15. Dle správního orgánu I. stupně ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že se žalobkyně dopustila účelového obcházení zákona, a to uzavřením účelového sňatku s cílem

zajistit si trvalý pobyt na území České republiky. Správní orgán I. stupně učinil závěr, že „*cizinka získala povolení k trvalému pobytu na základě účelového sňatku s panem J. M.*“.

16. Uvedený závěr učinil správní orgán I. stupně na základě zjištění, že žalobkyně získala dne 4.8.2004 vízum k pobytu nad 90 dní za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná, dne 22.9.2004 přicestovala do České republiky, dne 21.12.2004 uzavřela sňatek s panem J. M., státním občanem České republiky, dne 3.1.2005 požádala o povolení k trvalému pobytu, které jí bylo 12.1.2011 uděleno. Dále vycházel správní orgán I. stupně z rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 1.3.2010, čj. 20 C 614/2009-16, kterým bylo k návrhu žalobkyně manželství rozvedeno. V odůvodnění rozsudku je uvedeno, že bylo manželství od počátku pouze formální, manželé spolu nikdy nežili. Za trvání manželství se narodila žalobkyni dne ... dcera H. M., která byla rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 3.9.2009, čj. 18Nc 781/2009-39, pro dobu po rozvodu svěřena do výchovy žalobkyně bez závazku pro J. M. přispívat na výživu nezletilé. V rozsudku je rovněž uvedeno, že každý z účastníků má partnera, se kterým žije.

17. Správní orgán I. stupně dále vyslechl dne 1.12.2011 jako svědka J. M., bývalého manžela žalobkyně, který do protokolu uvedl, že si nepamatuje, jak se jmenovala manželka, že spolu nikdy nežili, svatba byla za peníze, nemají spolu žádné děti, děti má dospěle z předchozího manželství. Ve společné domácnosti nikdy nežili a za svatbu obdržel 20.000 Kč. O tom, že je zapsán v rodném listě nezletilé H. M. na místě otce, věděl. Uvedl, že neví, jak je dítě staré, jakého je pohlaví, jak se jmenuje, výživné neplatí, není s ním v kontaktu. Správní orgán I. stupně k tomu doplnil, že je v rodném listě nezletilé svědek zapsán jako otec nezletilé, což soud ověřil z ověřené kopie rodného listu nezletilé.

18. Dne 14.2.2012 byla žalobkyně vyrozuměna o provedení úkonu podle § 55 odst. 1 správního řádu, o výsledku jejího bývalého manžela jako svědka, a o tom, že byl v rámci výsledku sepsán protokol o svědecké výpovědi, který je založen ve spise. Skutečnost, že žalobkyně nebyla předem obeznámena s konáním výsledku, správní orgán I. stupně zdůvodnil ustanovením § 4 odst. 3 správního řádu a uvedl: „*neboť hrozilo možné zmaření úkonu.*“

19. Postup správního orgánu I. stupně při výsledku svědka, bývalého manžela žalobkyně, je nutno posuzovat podle § 51 odst. 2 správního řádu, podle něhož: „*O provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.*“ Správní orgán I. stupně pak dále vycházel z § 4 odst. 3 správního řádu, kde je uvedeno: „*Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu.*“ V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je tento postup zdůvodněn: „*O výsledku svědka byla účastnice řízení informována dodatečně, a to s odkazem na ust. § 4 odst. 3 správního řádu, neboť hrozilo možné zmaření úkonu, a to zejména z toho důvodu, že nebylo patrné, zda se svědek v daný termín na výslech vůbec dostaví, a dále i tím, že by mohlo dojít k ovlivnění svědecké výpovědi.*“

20. Soud se ztotožňuje s žalovanou, která v odůvodnění napadeného rozhodnutí označila zdůvodnění tohoto postupu správním orgánem I. stupně za vágní, neboť správní orgán

I. stupně neuvedl, na základě čeho k domněnce o tom, že mohlo dojít k ovlivnění svědecké výpovědi bývalého manžela žalobkyně, dospěl. Žalovaná v té souvislosti správně konstatovala, že proto nelze přezkoumat, zda nebezpečí zmaření výsledku v tomto případě skutečně hrozilo, či nikoliv. Soud shodně s žalovanou zastává názor, že výslech bývalého manžela žalobkyně nemůže z důvodu nepřezkoumatelnosti, zda existovalo nebezpečí zmaření výsledku, sloužit jako důkazní prostředek v řízení o zrušení povolení žalobkyně k trvalému pobytu. Soud se však již neshoduje s žalovanou v tom, že procesní pochybení správního orgánu I. stupně spočívající v nevyrozumění žalobkyně o provedení úkonu, výsledku svědka, nemá vliv na zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, neboť závěr o účelovosti uzavření manželství lze učinit i bez přihlédnutí ke svědecké výpovědi bývalého manžela žalobkyně. Dle názoru soudu by nebylo možné takový závěr učinit, ani kdyby byla svědecká výpověď bývalého manžela žalobkyně provedena v souladu se zákonem, neboť v daném správním řízení mělo být především přistoupeno k výsledku žalobkyně, a to v souladu s § 169 odst. 3 ZPC, podle něhož *„účastník řízení je povinen se na vyzvání účastnit osobně úkonů v řízení. Správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi.“* V daném případě bylo ke zjištění skutečného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nutno vyslechnout žalobkyni jako účastnici řízení. Pokud žalobkyně v žalobě uvádí, že jí měla být ve správním řízení dána možnost vyjádřit se do protokolu a toto své tvrzení opírá o ustanovení § 18 správního řádu, je zřejmé, že namítá, že měla být v daném řízení vyslechnuta v souladu s § 169 odst. 3 ZPC. Pokud by byla žalobkyně vyslechnuta jako účastnice řízení, měla by jednak možnost se sama ve věci vyjádřit a správní orgán I. stupně by měl možnost posoudit, zda je skutkový stav (činěný jím na základě obsahu správního spisu) odlišný od skutečností uváděných žalobkyní a v čem, resp. postavit na jisto skutkový stav, o němž ve smyslu § 3 odst. 1 správního řádu nejsou důvodné pochybnosti.

21. Pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na podporu svého závěru, že lze učinit závěr o účelovosti manželství žalobkyně i bez přihlédnutí ke svědecké výpovědi jejího bývalého manžela, cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8.3.2012, čj. 5As 21/2011-39 (dostupný na www.nssoud.cz), kde se jednalo o situaci, kdy nebylo možné použít výpovědi svědků provedených nezákonným způsobem, a Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou, zda tato vada řízení měla vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů o věci samé, a uvedl: *„O podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, by se jednalo tehdy, pokud by skutkové závěry správních orgánů bez použití nezákonných důkazů nemohly obstát.“* V daném případě jde právě o takovou situaci, kdy skutkové závěry správních orgánů bez použití nezákonného důkazu, kterým je výslech bývalého manžela žalobkyně, a bez výsledku žalobkyně, nemohou obstát. K učinění skutkového závěru, že se žalobkyně ve smyslu § 871 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 31.12.2010, dopustila obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu tím, že účelově uzavřela

manželství, nepostačuje vycházet z údajů v cizineckém informačním systému ohledně pobytu žalobkyně na území, data uzavření sňatku a získání povolení k trvalému pobytu a z rozsudku o rozvodu manželství žalobkyně a jeho odůvodnění, byť se soud shoduje s žalovaným, že je tento rozsudek dle § 53 odst. 3 správního řádu veřejnou listinou. A to ani ve spojení s argumentací, že bylo dítě narozené za trvání manželství svěřeno do péče výhradně matce, tedy žalobkyni, a bývalému manželovi nebylo stanoveno výživné, že již před rozvodem žili manželé každý s jiným partnerem a že žalobkyně sama v průběhu řízení ani v odvolání nezpochybnila účelovost uzavření manželství, pouze napadala procesní postup správního orgánu I. stupně, který považovala za nezákonný. K uvedeným okolnostem bylo nutno nechat vyjádřit žalobkyni, případně provést v souladu se zákonem výsledk bývalého manžela žalobkyně jako svědka.

22. Dle názoru soudu nepostačuje argumentace žalované, že byla žalobkyni dána možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se, resp. že není důvodným tvrzení žalobkyně, že se k výsledku bývalého manžela nemohla vyjádřit. Žalovaný k tomu uvádí, že bylo žalobkyni dne 14.2.2012 doručeno vyrozumění o provedení úkonu, resp. výsledku jejího bývalého manžela, o kterém se tedy prokazatelně dozvěděla před vydáním rozhodnutí a mohla se k němu kdykoliv v průběhu řízení vyjádřit. Ze správního spisu je dále zřejmé, a konstatuje to i žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že byla žalobkyně formálně vadným způsobem vyzvána k nahlédnutí do spisového materiálu před vydáním rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán I. stupně sice zaslal žalobkyni výzvu ze dne 28.2.2012, avšak adresoval ji panu Ing. P. H. D., kterého zřejmě považoval za zástupce žalobkyně. Jmenovaný však ani na výzvu správního orgánu I. stupně nepředložil originál plné moci a nebyl tak oprávněn k zastupování žalobkyně. Navzdory tomuto pochybení se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil dne 19.3.2012 nově zmocněný zástupce žalobkyně, advokát, který byl v protokolu o seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí poučen ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že má žalobkyně právo se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Tím bylo předchozí pochybení správního orgánu I. stupně zhojeno. Zástupce žalobkyně do protokolu uvedl, že se vyjádří písemně do 10 dnů, což neučinil. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že bylo vyjádření žalobkyně správnímu orgánu I. stupně doručeno až dne 3.4.2012 v 10:20 hod. a protože bylo napadené rozhodnutí vydáno 4.4.2012 v 9:40 hod., měl se s ním správní orgán I. stupně vypořádat. Protože se tak nestalo, žalovaný se s ním vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobkyně ve vyjádření uvedla, že není vedena v informačním systému smluvních států a nelze mít za to, že by mohla svým pobytem na území ohrozit bezpečnost České republiky nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek ve smyslu § 87l odst. 1 písm. b) ZPC. Uvedla, že se domnívá, že z listin ve spisovém materiálu nevyplývá ničeho, pokud se týká správním orgánem I. stupně předestřeným důvodem ke zrušení povolení k trvalému pobytu. K tomu žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil, že žalobkyně argumentovala ve vyjádření ustanovením § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v době svého vyjádření, správní orgán však, jak bylo uvedeno výše (odst. 13) postupoval podle tohoto ustanovení, ve znění účinném do 31.12.2010. I když je to bez významu pro přezkoumání napadeného rozhodnutí, soud uvádí, že dle výzvy z 28.2.2012, chybně doručené domnělému zástupci žalobkyně, je v úvodu uvedeno, že je činěna: „*ve věci zahájení správního řízení o zrušení povolení k pobytu dle ust.*

§ 87l odst. 1 písm. b) zák.č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců). “ Uvedené byl zřejmě důvod pro argumentaci žalobkyně ve vyjádření. Nad rámec této argumentace žalobkyně ve vyjádření zdůraznila, že výslech jejího bývalého manžela je „procesně zcela nepoužitelný“ protože nebyly splněny podmínky pro její nevyrozumění o provádění tohoto úkonu. Pokud by splněny byly, musel by správní orgán I. stupně náležitě odůvodnit, na základě jakých konkrétních skutečností dospěl k závěru, že zde hrozí nebezpečí ztráty důkazní informace. Dále zdůraznila, že jí byla nezletilá dcera, která je občankou České republiky, svěřena do péče. K tomu soud uvádí, že ani skutečnost, že se žalobkyně v rámci správního řízení vyjádřila uvedeným způsobem, nic nemění na závěru soudu, že měla být v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu vyslechnuta ve smyslu § 169 odst. 3 ZPC jako účastnice řízení.

23. K druhému žalobnímu bodu soud uvádí, že za situace, kdy dospěl k závěru, že v daném správním řízení nebyl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a nelze tak učinit závěr, že se žalobkyně ve smyslu § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 31.12.2010, dopustila obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu tím, že účelově uzavřela manželství, nelze ani posoudit, zda správní orgány hodnotily dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně a její rodiny v souladu se zákonem o pobytu cizinců.

Závěr

24. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že je žaloba důvodná. Zrušil proto napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. proto, skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

VI. Náklady řízení

25. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif).

26. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

27. Odměna advokáta činí 8.650 Kč a sestává ze dvou a půl úkonu právní služby, a to za jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci), jeden

úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby) a půl úkonu podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu (stručná replika) tj. včetně paušální částky za tři úkony 8.650 Kč (7.750 + 900).

28. K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

29. Náklady řízení tak činí 11.650 Kč. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokáta žalobkyně.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 28. května 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková